

И НИЙ СМЕ ДАЛИ...

От незапомнени времена най-независимият ангел, окрилящ човека, изпълващ го с вяра и сили за живот, е и ще бъде **ФОЛКЛОРЪТ!** Независимо човек каква професия упражнява, от каква националност е и колко е различен майчиният му език, не може да устои на абсолютната му свобода, на безмерната волност и пълно себеотрицание!

Колкото и да се тръбеше, че в България роми няма, благодарение на фолклора днес ние може смело да твърдим, че ромски фолклор съществува. Живи свидетели сме на неговото тотално унищожаване чрез законна забрана от тоталитарния режим в периода 1960 г. до 1998 г. и неговото безсмъртие. Неслучайно фолклорът се сравнява с извор, чиито води извираят и се вливат - ту в едни, ту в други ръкави на големите пълноводни реки.

Именно фолклорът на ромите (наречени още цигани, което значи - звучни, музикални, огнени - от корена в думата „цин“ и „цик“, значещи „звук“ и „пламък“) стои в основата на романсите, защото те водят началото си от ромски изпълнители и композитори.

Всяко време е давало своите бисери - гласове, музикални изпълнители, композитори. Ромската песен се променя непрекъснато в синхрон с времето и модната музикална тенденция, но тя винаги е разковничето на модернизма, без да напуска класиката и основния си недосегаем елемент, който е винаги различен от която и да било световна музика.

Малко са ромските творци, с музикално образование. Най-често те се учат от майка си, от бащата, дядото.

Не защото всеки ром се ражда музикант с творчески способности, а защото тази дарба е заложена генетично и е нужно само едно докосване до вълшебната струна в ромската душа, за да се отвори широко вратата към песента. Невидимият слънчев лъч, одухотворяващ живота ни!

Безкрайно чудо, изпълнено с вариации, висини, чудотворни мелодии, ромският фолклор години наред се слива, прелива и допълва родния български фолклор. Няма случай, в който любовта да се е оказала вредна, още повече, ако тя е в сферата на фолклора, изкуството и културата изобщо. Ако хората се разделят с граници до безкрайност, фолклорът служи за пример колко е по-целесъобразно и полезно да се живее без граници и, естествено, без войни.